

PKNO nr. 3, 2018 – Trafiksikkerhed er ikke et planlægningsmæssigt relevant hensyn

1. Indledning

Planklagenævnet har for nylig truffet afgørelse i en sag om en kommunes afslag på dispensation fra en byplanvedtægt til et digitalt reklameskilt (skiltepylon), som blandt andet var begrundet i hensynet til færdselssikkerheden.

I sagen ophævede Planklagenævnet kommunens afgørelse om afslag på dispensation fra byplanvedtægten med henvisning til, at trafiksikkerhed ikke er et planlægningsmæssigt relevant hensyn, som kommunen kan lægge vægt på i sin afgørelse om at meddele afslag på dispensation.

2. Planlægningsmæssigt relevante hensyn

Der har ikke tidligere været taget stilling til, om trafiksikkerhed er et planlægningsmæssigt relevant hensyn, som kommunerne kan lægge vægt på i relation til de afgørelser, kommunen træffer med hjemmel i planloven.

Lokalplankataloget i planlovens § 15, stk. 2, indeholder en udtømmende opregning af, hvilke forhold, der kan fastsættes lokalplanbestemmelser for. I henhold til § 15, stk., 2, nr. 4, kan der optages bestemmelser om ”Vej- og stiforhold og andre forhold af færdselsmæssig betydning, herunder om adgangsforholdene til færdselsarealer og med henblik på adskillelse af trafikarterne”. Ifølge forarbejderne til kommuneplanloven omfatter sådanne forhold bl.a. parkeringsforhold langs veje, etablering af vendepladser og regulering af hegning mod vej.

Kommunen kan således fastsætte bestemmelser i en lokalplan, der regulerer veje og adgangsforhold, hvor formålet med den konkrete regulering mv. er at skabe trafiksikkerhed.

Trafiksikkerhed indgår dog ikke som et af de hensyn, som planloven særligt tilsigter at varetage, jf. planlovens § 1. Det er desuden politiet, der varetager færdselshensyn og trafiksikkerhed med hjemmel i færdselsloven og som efter omstændighederne vil kunne kræve skilte fjernet med hjemmel i færdselslovens § 99, stk. 3, hvis skiltet virker vildledende eller er til ulempe for trafikken.

Spørgsmålet, som Planklagenævnet skulle tage stilling til, var om kommunen i sine konkrete afgørelser efter planloven - dvs. *dispensationer og afslag på dispensationer* fra en byplanvedtægt eller en lokalplan - kan inddrage hensynet til trafiksikkerhed.

3. Den konkrete sag

I den konkrete sag havde klageren søgt om tilladelse til opsætning af et digitalt skilt med reklamer og nyheder (skiltepylon) på klagerens private grund med fronten mod et lyskryds. Skiltet skulle måle 2,5 m (højde) x 5 m (bredde) og skulle opsættes med underkanten af skiltet i ca. 2 m's højde. Skiltet skulle vise skiftende reklamer for forskellige virksomheder i kommunen samt nyheder.

Kommunen gav afslag på dispensation fra byplanvedtægten til opsætning af skiltepylonen. Kommunen havde i sin vurdering lagt vægt på de trafiksikkerhedsmæssige forhold:

Krydset Vejlevej / Ny Esbjergvej er et af de mest uheldsbelastede kryds i kommunen. Trafikafdelingen har fokus på at forbedre trafiksikkerheden i krydset. Det er vores klare vurdering,

at opsætning af et lysskilt i krydset Ny Esbjergvej / Vejlevej kan distrahere trafikanterne især da det drejer sig om skiftende reklamer iblandet nyheder.

Kommunen havde endvidere henvist til Vejdirektoratets folder ”Reklamer og trafikfare: Gode råd til din trafikale vurdering af reklameskilte”.

Herudover havde kommunen lagt vægt på, at det ansøgte skilt ikke skulle skilte for forretningen på ejendommen, men var tænkt som en generel reklameskiltning for andre virksomheder og som nyhedsskiltning. Kommunen havde anført, at den øvrige skiltning og det sædvanlige inden for byplanvedtægtens område er, at der skiltes for virksomheder og forretninger på egne grunde.

Et flertal på 8 af Planklagenævnets 11 medlemmer fandt i den konkrete sag, at det ikke var planlægningsmæssigt relevant at inddrage hensynet til trafiksikkerheden i kommunens afgørelse efter planlovens § 19 om, hvorvidt skiltet kan tillades. Nævnet lagde vægt på, at hensynet til trafiksikkerhed ikke indgår som et af de hensyn, som planloven særligt tilsigter at varetage, jf. planlovens § 1. Herudover lagde nævnet vægt på, at hensynet til trafiksikkerheden i det konkrete tilfælde varetages af politiet i medfør af færdselslovens § 99, stk. 3, hvorefter politiet kan forlange skilte fjernet, hvis de kan virke vildledende eller være til ulempe for færdslen.

Uanset at kommunens afgørelse også var begrundet i et planlægningsmæssigt relevant hensyn om at sikre en ensartet skiltning i området, ophævede og hjemviste nævnet kommunens afslag på dispensation til fornyet behandling i kommunen, da det efter nævnets opfattelse ikke kunne udelukkes, at afgørelsen i den aktuelle sag havde fået et andet indhold, hvis kommunen ikke også havde lagt vægt på hensynet til trafiksikkerheden.

Afgørelsen kan læses her:

[Afgørelse af 5. april 2018, j. nr. NMK-33-04082](#)